

Forfatter: Gjellerup, Karl

Titel: Udrag fra Minna

Citation: Gjellerup, Karl: "Minna", i Gjellerup, Karl: *Minna*, 1889, s. 192. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-gjellerup01-shoot-idm139731118114032/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Minna

— Men Herregud!

— Og den rare gamle Hertz, der blev saa bekynret — han følte aabenbart Ansvar ved saaledes at have faaet os ud paa Æventyr. Ja, naar det er for sent, kan man sagtens angre. Jeg havde heller slet ikke tænkt paa, at jeg uden Tilladelse disponerede over din Pung, at du maaske ikke havde Pege nok hos dig og kom i Forlegenhed. Alt det var meget urigtigt. Men det værste var dog, da du selv begyndte at tale om den heldige Fejltagelse, og jeg ikke turde bekende det, men blev ved at lyve — for min egen kære Ven — da blev jeg saa led ved mig selv.

— Men hvorfor turde du da ikke „bekende det“, som du kalder det?

— Den Gang turde jeg umulig, og nu kunde jeg ikke lade være, skønt det egentlig var min Beslutning aldrig at sige det, eller i al Fald meget, meget senere . . . Ak, du kan maaske slet ikke forstaa det! Men — ikke sandt — det var dog saa yndigt at være uforstyrret sammen, vi havde jo slet ikke faaet talt sammen endnu — i Stedet for at skulle færges over i en Dampbaad fuld af Folk og putes ind i et økelt Jærnbantog — det Tog er altid opfyldt — tænk dig! — Og saa — (hendes Stemme blev ganske hviskende, og hun skjulte